

ἀναγνώσται μας, ὅπως ἐδυνήθη ἡ ἐλληνικὴ τέχνη τῆς ζυλογραφίας νὰ τὴν παραστήσῃ.

Τὸ εἰκοδόμημα τοῦτο ἀνεγερθὲν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Κ. Σχίγκελ, εἶναι ἐκτισμένον μετὰ κομψότητος καὶ ἀπλότητος, καὶ σχηματίζει εἶδος σκουροῦ, ὅπως καὶ τὸ ἡμέτερον, τὸ χρεωστούμενον εἰς τὴν φιλογένειαν τοῦ βασιλοπλάτου δημογενοῦς μας Κ. Σίνα, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ μία τῶν πλευρῶν εἶναι πλέον ἐκτεταμένη, αἱ δὲ δύο βραχίονες τοῦ σταυροῦ ἔχουσι τὰς γωνίας ἀποκεκομμένας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματίζωσι πέντε πλευράς ἀντὶ τριῶν. Ἐπὶ τῆς συναντήσεως τῶν βραχιόνων τούτων ἐγείρεται θόλος κιλυνδρικός ἐκ σιδήρου στρεφόμενος καὶ κινούμενος μετὰ τοσαύτης εὐκολίας, ὥστε καὶ μόνη ἡ δύναμις ἐνδὸς παιδίου δύναται νὰ ἐξαρκέσῃ νὰ τὸν κινήσῃ· εἰς τὸ κέντρον τοῦ θόλου τούτου εἶναι τοποθετημένον τὸ μέγα τηλεσκόπιον, ἐπὶ μεγίστου πρισματικοῦ στηρίγματος, ἐκτισμένου ἀπὸ τῶν θεμελιῶν μέχρι τῆς τρίτης ὁροῆς τοῦ ἀνευ διακοπῆς καὶ διαχωρισμένου ὑπὸ τὰ τεῖχη τοῦ φραγμοῦ, τρία τοῦλάχιστον μέτρα. Τοσοῦτον δ' ἐφρόντισαν νὰ κατασκευάσωσιν ἀκλόνητον τὸ στηρίγμα διὰ νὰ κάμωσι τὰς παρατηρήσεις τῶν μετὰ λεπτομερείας ἀκριβοῦς, ὥστε τίποτε δὲν συνάπτεται μετὰ τὸ κεντρικὸν πρίσμα οὔτε ἡ κλίμαξ, οὔτε τὸ ἑδάφος τοῦ πύργου.

Ὁ διεθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου Κ. Ἐγκης ἔλαβε φήμην εὐρωπαϊκὴν διὰ τὴν σημαντικότητα τῶν τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἀστρονομίας ἐργασιῶν. Οἱ ἔξοιοι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπισκεφθῶσιν αὐτὸ εὐρίσκουσιν ἔλθῃν τὴν φιλοφρονητικὴν περιποίησιν τὴν οἰκίαν εἰς πάντας τοὺς πεπαιδευμένους καὶ καλῶς ἀνατετραμένους ἀνδρας.

Καὶ ὅτι μὲν ἡ ἀστρονομία εἶναι ἡ ὠραιότερα καὶ τερψιθυμότερα ἐπιστήμη, ὡς παρασκευάζουσα τὸν νοῦν εἰς βαθείας σκέψεις, καὶ ἀνυψόουσα τὴν ψυχὴν, διδάσκει ἡμᾶς ἡ ἱστορία καὶ τῶν ἀρχαίων ἀκόμη καὶ τῶν ἀπολιτευτῶν ἔθνων, αἵνα διὰ τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἡλαξάν βίον. Ποῖος π. χ. δὲν θαυμάζει τὰς γνώσεις τῶν Ἀράβων καὶ τὰς ἐπιστήμας, πλὴν καὶ ποῖος ἀρνεῖται ὅτι μία τῶν πρωτίστων σπουδῶν αὐτῶν ἦεν ἡ ἀστρονομία;

Περαιόντες τὸ παρὲν ἄρθρον μας περὶ τοῦ νέου ἐπνομασθέντος ἀστεροσκοπείου τοῦ Βερολίνου, δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν τὴν παρατήρησιν ὅτι ἄλλο νεώτερόν τι τοιοῦτον καθίδρυμα τοῦ μεγαλοῦργου μέλλοντος θέλει τῷ ἀφαιρέσει τὴν προσηγορίαν τοῦ νέου ἀποδίδον αὐτῷ τὸ τοῦ παλαίου, ὅπερ τόσον εὐκόλως καὶ τόσον ταχέως ἀποδίδεται εἰς πᾶν τὸ ἀνθρώπινον. Κατ' εὐτυχίαν ὅμως ἡ ἐπιστήμη διαμένει πάντοτε νεαρά καὶ σφριγῶσα, διότι δὲν ὑπάρχει κράτες ἐν Γερμανίᾳ ὅσον μικρὸν ἂν ἦ νὰ μὴν ἔχῃ ἀστεροσκοπεῖον Ἡ Γαλλία εἶχε πλεῖστα ἀστεροσκοπεῖα, ἀλλὰ διεσώθησαν μόνον τὸ τῶν Παρισίων καὶ τῆς Μασσαλίας. Ἡ δὲ Ἀγγλία ἐσύστησε πανταχοῦ τοιαῦτα, ὡς π. χ. εἰς τὸ Εὐέλπι ἀκρωτήριον, εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὴν νέαν Ὀλλανδίαν κλ.

Ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι, ἥτις νῦν ὀχύχουσε διὰ τῆς γενναίου ψυχίας τοῦ φιλογενοῦς Σίνα ν' ἀποκτήσῃ ἀστεροσκοπεῖον, θὰ ὑπῆρχε μὲν ὁ αὐτὸς ἐνθερμος ζήλος καὶ ἡ αὐτὴ ζωηρὰ πρὸς τὴν ὠραίαν ταύτην ἐπιστήμην ἐξάσκησις, εἰάν συνυπῆρχον ἴσα καὶ τὰ μέσα καὶ οἱ τρόποι... ἀλλ' ἂς περιμείνωμεν ἄλλας γενεάς... ἐπευχόμενοι πρὸ πάντων μὴ ποτε καὶ τοῦτο γένηται λεῖα τοῦ παιδαμάτορος χρόνου, ὅστις κατέστρεψε πολλὰ τοιαῦτα, ὡς τὸ ἐν Δελφί (Delhi), πρωτεύουσά τῶν Ἰνδιῶν ὑπὸ τοῦ

Σεβδού-Ἰεογγ ἀνεγερθὲν ἀστεροσκοπεῖον, οὗτινος τὰ λαμπρὰ ἐρείπια εἶδον οἱ ἀναγνώσται ἐν τῷ 70 φυλλαδίῳ.

ΒΥΣΣΙΣ ΚΑΙ ΚΙΟΣΚΙΟΝ.

ΤΟΥ ΧΟΥΒΡΑΧ,

Παλατίου θερινοῦ εἰς Κάϊρον.

Πρὸ δύο ἔτων ἐπεσκέφθην τὸ εἰς Κάϊρον παλάτιον τῶν ἀντιβασιλέων τῆς Αἰγύπτου, τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο ἐνδιαίτημα τοῦ Χουβράχ, ὅπερ ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς μετεποίησεν εἰς παράδεισον ἀνατολικόν. Ὁ ὁδηγός μου ἦτον ἀρμένιος τις καλεϊτέχνης, ὅστις ἐγνώριζε τὸ Κάϊρον, ὡς νὰ τὸ ἐκτίσεν αὐτός. . . Εἰσῆλθοντες εἰς Χουβράχ διὰ τῶν μεγάλων καὶ ἀπαραιμύλων δεινροστιχιῶν, ἐνθα περιφέρονται, ἀναμέσον τῶν σιαδῶν, ὅλοι οἱ ἀργοὶ τοῦ Κάιρου, ἱππεῖς, ἀξιωματικοί, μουσουλμάνοι ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τῶν, καλλωπισταὶ εὐρωπαϊοὶ, γυναῖκες καὶ δοῦλαι με μαύρας καλύπερας κομψῶς ἢ φιλαρέσκως ἐνδεδυμένοι κλ'. Φαντάσθητε μίαν λεύγην συκομωρεῶν καὶ ἐβένων γιγαντιαίων, σχηματιζόντων θόλον ἀδιαπέραστον ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου καὶ κατὰ τοσοῦτον δροσεροτέρων, καθ' ὅσον παρατηρεῖ τις ἀριστερόθεν μὲν τὴν ἄμμον τῆς φλογώδους ἐρήμου, δεξιόθεν δὲ τὸν Νεῖλον, περιδρέχοντα κήπους ἀπεράντους καὶ φωτίζοντα τὸν τόπον τοῦ περιπάτου δι' ἐρυθρὰς ἀντανάκλασεως τῶν ὑδάτων του.

Τὸ παλάτιον κεῖται ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ, κατέναντι τῆς πεδιάδος τῆς Ἐμβαβέχ, ἥτις εἶδε τὴν περίφημον καταστροφὴν τῶν Μамелούκων. Τὸ κίосκιον τῆς εἰσόδου, μετὰ τὸν στοῦν του, τῶν ζωγραφιστῶν καὶ ὀλοχρῶσιν, μᾶς μετέφερον ἐν τῷ κόσμῳ τῶν Μύθων τῆς Χαλιμάς. Ἰδομεν αὐτοῦ ὀρθηνοτροφεῖα περιέχοντε πτηνὰ παντὸς χρώματος, λουτρά ὑπ' ἀφθόνων ῥυακίων διαδρεχόμενα, αἰθούσας τῆς ὑποδοχῆς κεκοσμημένας τουρκιστὶ καὶ ἐστολισμένας με ἐπιπλα εὐρωπαϊκὰ, τῶν ὁποίων ἡ πολυτέλεια ἐξαλείφεται ἐνώπιον τῆς λάμπσεως τῶν περιστρωμμάτων.

Οἱ εἰκόνες μ' ἐξέπληξαν διὰ τῆς ὅλης μουσουλμανικῆς τῶν ἰδιοτροπίας. Δὲν βλέπει τις εἰς αὐτάς, κατὰ τὰς ῥήτρας τοῦ Κορανίου, οὐδὲν ἐμφυχον ὄν, ἀλλὰ φανταστικὰ μόνον ζῶα, σφύγκας, δράκοντας καὶ δελφῖνας. Ἐν τούτοις αἱ πολιορκίαι καὶ αἱ ναυμαχίαι τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκστρατείας τοῦ Ἰμβραήμ εἶναι ἐξεικονισμένα εἰς τὰ ζωγραφήματα τοῦ Χουβράχ. Ἄλλ' ἐπὶ τῶν πλόνων δὲν φαίνεται ψυχὴ ζωῆς, ἐπὶ τῶν σφρουρίων οὔτε εἰς στρατιώτης. Αἱ σφαῖραι καὶ αἱ βόμβαι διασταυροῦνται ὡς διὰ μαγείας τινος. Λέγεις ὅτι μεγάλαί τινες μηχαναί, λιθίνοι ἢ ξύλινοι, μάχονται δι' ἐλατηρίων ἀοράτων. Οὐδέποτε εἶδον τι πλέον παράδοξον καὶ ἀλλόκοτον ὡς τὴν δεινὴν ταύτην ἀλληλομαχίαν, ἐρμηνευομένην διὰ τῆς νεκρᾶς φύσεως.

Εἰς τὴν δικαστικὴν αἰθούσαν τοῦ Πασσᾶ, παρετήρησα τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἀρκετὰ ἐκπληκτικὴν διὰ

τὸν Μεχμέτ - Ἀλῆν. Ἐβδομήκοτα ὥρῳ δέησις δὲν εἶναι ἀνταξία ἐνὸς τετάρτου ἐπιχειρίας.

Ἐθεώρησα τὸν ὁδηγόν μου, διαλογιζόμενος τὴν σπαγὴν τῶν Μαμελούκων, καὶ τὸν ἡρώτησα ἐὰν ὁ κοσμηματογράφος καλλιτέχνης ἠθέλησε νὰ κάμῃ ἐπιγραμμά τι.

— Εἶναι κατανυκτικὴ ἡ ἱστορία, μοι ἀπεκρίθει οὗτος ἐρυθρίων. Δύναμαι νὰ σᾶς τὴν διηγηθῶ, ἐπειδὴ ἐγνώρισα πολὺ τὸν καλλιτέχνην· εἶχεν ἐλθεῖ εἰς Κάϊρον, νέος μὲν εἰσέτι, ἀλλὰ περίφημος ὡς ζωγράφος τῆς ὡγραφίας. Ἀλλὰ τὸν ἀπέπεμψαν δι' αἰτίαν ὑπόπτων ἡθῶν.

— Εἶσαι ἄγαμος τῷ εἶπον, καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν σου πρέπει νὰ ἔχῃς πέντε ἔξ γυναῖκας.

Ὁ ζωγράφος ἐν τούτοις ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ ἄγαμος καὶ νὰ μετακίβηται καθέκαστην, ὅτε ᾗρεν ἄσυχλόν τι εἰς οἰκίαν χριστιανικὴν. Ὑπῆρχεν ἐνταῦθα θελκτικὴ τις σύζυγος, ἣτις τῷ ἀπεκάλυψε τὴν εὐγένειαν καὶ τὰς γλυκύτητας τῆς ἀληθοῦς ὑπανδρείας, καὶ πλησίον αὐτῆς ἀδελφὴν θελκτικωτέραν εἶτι, ἣτις ἐζωγράφει, ὡς αὐτὸς.

Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς ὁ καλλιτέχνης καὶ ἡ ὥραια Χριστιανὴ συνεζευγνύοντο εἰς χριστιανικὴν ἐκκλησίαν. Ὁ καλλιτέχνης εἶχεν ἀρνηθῇ τὸν Ἰλαμισμὸν, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ του δὲν εἶχον τίποτε μουσουλμανικὸν παρὰ τὸ κάλυμμα μὲ μακρὸν περὸ θύσανον καὶ τὸ ἐρυθροῦν μεταξοπίκιλτον ταρδούκιον. Δυστυχῶς, τὰ μυστικὰ ἀνακαλύπτονται εἰς Κάϊρον καθὼς καὶ εἰς Παρίσιους. Ἡ ἀρνησιθρησκεία τοῦ ζωγράφου ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Μεχμέτ, ὅστις τὸν ἐδῶκεν ἀπὸ τὸ θερινὸν παλάτιον καὶ τὸν ἔβριψεν εἰς τὴν μαύρην εἰρκτὴν τῶν ἀρνησιθρησκῶν. Τῷ ἔκειραν συγχρόνως τὴν κόμην, ἀφίνοντες αὐτῷ μόνον βόστρυχόν τινα, ὅπως δείξωσι τὴν κεφαλὴν του εἰς τὸν λαόν, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔμελλε νὰ κοπῇ. Ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν θὰν ἦργει ἀναμφιβόλως, ἐὰν ὁ Θεὸς, ὅστις τὸν ἐπροστάτευε, δὲν ἦτον ἰσχυρὸς ὢσον καὶ ὁ Προφήτης.

Τὴν ἐπαύριον τῆς καθιέρσεώς του, νέος τις καλλιτέχνης ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν ἀντιβασιλεῖα διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴ διακοπὴν ἔργον. Εἶχε τὸσον μικρὰν γενειάδα, ὥστε τὸν ἐξέλαβον ὡς παιδίον. Ἀλλ' εἰδείξε δοκίμια τὸσον χαρίεντα, ὥστε τῷ ἐνεπιστεύθησαν τὴν συνέχειαν τῆς κοσμήσεως. Αὐτὸς δὲ ὑπερέβη τὸν προκατόχον του, καὶ κατέστη ἐννοούμενος τοῦ πασᾶ, ὅστις ἐν μόνον εἰς αὐτὸν εὗρισκεν ἐλλάττωμα, ὅτι παρήγει τὴν ἐργασίαν του κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐκάστης ἡμέρας, καὶ ἀνεχώρει.

Ἐντούτοις ὁ Μεχμέτ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ χωρὶς νὰ βλέπῃ προσπίπτουσιν εἰς τοὺς πόδας του γυναῖκα τινα, κλαίουσιν καὶ κραυγάζουσιν.

— Χάριν διὰ τὸν ἀρνησιθρησκόν!

Αἱ ἀκούραστοι αὐτῆς καὶ ἐπίμονοι παρακλήσεις τὸν συνεκίνησαν ἐπιτέλους καὶ ἀπεκριθὴ πρὸς τὴν γυναῖκα.

— Θὰ συμβουλευθῶ τὸν προφήτην ἐν τῇ δεήσει μου!

Καὶ ἀνέβαλε τὴν κεφαλικὴν ποινὴν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ ἐτελειούτο τὸ ἔργον τοῦ διαδόχου του. Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ τελευταῖος οὗτος ἡργάζετο ἔκτοτε, ἐνὸς ὅ ἡλῖος διήρκει καὶ ἐτελείωσεν εἰς δύο ἐβδομάδας τὴν διακόσμησιν τοῦ Χουδράχ! ὁ ἀντιβασιλεὺς εὐχαριστήθεις ἐπερωτᾷ παρευθὺς τίνα ἀνταποδῆν ἐπιθυμεῖ.

— Τὴν χάριν τοῦ ἀρνησιθρησκου, ἀνακράζει ὁ ζωγράφος γονυπετήσας.

Εἰς αὐτὴν τὴν στάσιν, εἰς αὐτὴν τὴν ἱκετευτικὴν φωνὴν τῆς, ὑπὸ τὴν μετεμπίεσιν ἣτις ἠπάτησεν ὅλους, ὁ πασᾶς ἀναγνωρίζει τὴν γυναῖκα, ἣτις τοσάκης τὸν καθικέτευσε, τὴν χριστιανὴν σύζυγον τοῦ καλλιτέχνου, ἣτις συγχρόνως τῷ δεικνύει τὴν τελευταίαν ἐπιγραφὴν τῆς γραφίδος αὐτοῦ, ἐκείνην ἣν πρὸ ὀλίγου ἀνέγραψεν μετ' ἐκ πλῆξεως. Ἐβδομήκοτα ὥρῳ δέησις δὲν εἶναι ἀνταξία ἐνὸς τετάρτου ἐπιχειρίας.

Ὁ Μεχμέτ, ἡττηθεὶς, ἀνεσήκωσε τὴν ἡρωικὴν γυναῖκα, καὶ τὴν ἔστειλε νὰ ζητήσῃ τὴν σύζυγον τῆς εἰς τὴν φυλακὴν.

— Καὶ ἰδοὺ ἀμφοτέροι ἐμπροσθεν ὑμῶν, — ἐπρόσθεσε κυρία τις εὐρωπαϊά, ἣτις ἡμῶνιγούσα τὴν καλύπτραν τῆς μάς συνηκολούθησε παρευθὺς.

Ὁ ὁδηγός μου μὲ διηγῆται τὴν ἰδίαν του ἱστορίαν... Ἐθλίψα τὴν χεῖρα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, τοῦ ἔχοντος καὶ καρδίαν καὶ προτερήματα, καὶ ἐξηκολούθησα νὰ ἐξετάζω τὰ ἔργα του καὶ τὰ τῆς γυναίκος του, ἐξηγουμένα μόνον τῶν εἰς τὸν δίκαιον θαυμασμόν μου.

Τὸ ἀριστοῦργημά του εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ περὶ πτερον τοῦ ὁποίου οὐδ' εἰς αὐτοὺς τοὺς μύθους τῆς Χαλιμαῆς εὐρίσκεται ἐπαγωγικώτερον. Ἰσάμηνός τις ὅπ' αὐτὸ αἰσθάνεται ἄγνωστὸν τινα ἡδονὴν, μαγείαν, ἐμπνεομένην ὑπὸ τῆς θέας τῶν βυζαντινῶν ἀραβουργημάτων, τῶν κινουστοιχιῶν, δι' ὧν ἀνοίγονται θεαί τερπνότηται, αἵτινες παραπλάσσονται κατὰ τὰς διαφόρους στάσεις τοῦ θεωροῦντος· αἰσθάνεται τὸ θέλητρον τῆς παρουσίας τουρκικῶν μιναρέδων, ἑλληνικῶν ἀετωμάτων, πηδάκων, διαγυῶν λεκανῶν, αὐλακίων σχιζομένων ἐκ χρυσῶν λεμβῶν, φυλλωμάτων φωτοβολούντων, λειμονίων καὶ πορτοκαλέων, εἰς τὰ καθαρὰ ὕδατα τοῦ Νείλου παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀντανακλωμένων. Πρόσθετε εἰς ταῦτα τὰ χρυσὰ καὶ μεταξοῦρανα παραπετάσματα μεταξὺ τῶν ἑξ ἀνθῶν καὶ χλόης στεφανῶν. Φαντάσθητι καὶ ἐν ὥραίᾳ τινι ἐσπέρᾳ τὸ ἀμέριμον χαρέμιον τοῦ ἀντιβασιλέως νὰ διέρχεται τοὺς διαδρόμους τούτους τῶν λειμωνίων τῶν ἐν ἡδῇ ἡλακάτης καὶ τῶν βανανῶν τῶν διαφανῶν ὡς ὁ σμάραγδος· ἀκολούθησον τὸ πλῆθος τοῦτο τὸ τὸσον καλλωπισμένον μέχρι τῶν ἀπείραντων μαρμαρίνων λουτρῶν ἀκαταπαύτως πληρουμένων ἐκ τῶν στομάτων τῶν κροκοδείλων τῆς ἀνὰ πηγῆς... Ἀλλὰ τίς ὁ θόρυβος οὗτος ὁ ὡσανεὶ ἐκ πτηνῶν πολυπληθῶν ἐν τοῖς κύμασιν βυθιζομένων προσερχόμενος; εἶναι τῶν ὀδαλικιστῶν, ῥιπτομένων μετὰ τῶν λεπτοῦρῶν καὶ μεταξωτῶν ὀθωνῶν τῶν εἰς τὴν εὐρείαν λεκάνην τοῦ περιπτέρου.

Καὶ ὁ ἄλλος αὐτὸς ψιθυρισμὸς, ὅστις περατοῦται ἐπὶ τοῦ ἡδύπνοος αὐλακος, εἶναι ἡ λέμβος τοῦ πασᾶ, ὁδηγούμενη ἀπὸ εἰκοσι γυναικῶν κρατουσῶν κώπας ζωγραφιστάς, ὡς ἡ πτέρυξ τοῦ βασιλικοῦ σκηνώματος.

Οἶκοθεν ἐννοεῖται βεβαίως ὅτι τὴν μυστηριώδη ταύτην ὥραν τὸ παλάτιον τοῦ Χουδράχ εἶναι κλειστὸν πρὸς πάντας· ἀλλ' ὅτι πάντες δύνανται νὰ ἴδωσι πληρέστατα ἐν ἡμέρᾳ, εἶναι τὰ ἀνατολικά θαύματα, ἅπερ περιέγραψα, οἱ ἀπαρμιλλοὶ κήποι, οἱ περικυκλούντες τὸ ὡραῖον ἐνδιαίτημα ἐνθα τὰ τέθη καὶ τὰ χρυσόμηνλα εἶναι τὸσον ἄφθονα ὥστε οὐδ' ἡ Εὐρώπη ἅπανα ἴσως ἔχει τόσα ῥόδα ὅσα οἱ παράδεισοι τοῦ Μεχμέτ - Ἀλῆ καὶ τοῦ ἐκγόνου τοῦ Ἀμπάς - Πασᾶ.